

MÉGIS - VELEM

Füle Lajos

Üres a ház, mert messze mentek,
kiket a lelkelem úgy szeret:
Párom, a sok unoka, gyermek,
egyedül alszom, ébredek.

Egyedül vagyok önmagammal,
s VALAKI meglep itt belül,
lépése csend, a szeme rajtam,
LELKE lelkemmel szembesül.
Sötét vagyok, de ím világos
lesz bensőm minden zegzuga.
Most látszik csak, milyen hiányos
rajtam a hit-, az üdvruha.
Mennyi kétség és szenny tapadt rám,
mennyi aggodás, csüggedés,
bánat, közöny...! Nem is igaz tán,
hogy befogadtam az egész
üzenetet, mit annyi Igén
keresztül mondott már nekem.
- Itt van URAM és mégsem ítél!
Meggzánja gyarló életem,
letörli szennyét újra vére,
békét sugároz szeme rám...
Nehéz volt értem szenvedése,
és mégis - velem vacsorál.

Forrás: www.keresztenydalok.hu